

ABSTRAKT

Autor se v práci zabývá podobami pedagogického vztahu, jak je pojímán v různých druzích literatury. Jeho obecné definice a názory na to, jaké vztahy by měli učitelé se svými žáky budovat, jsou porovnávány s pojetím pedagogického vztahu, jak je vnímán filosofií výchovy a psychoanalýzou. Jako společný prvek nachází podmínku emočně nabitého vztahu mezi učitelem a žákem, názory na jeho podobu se ale liší. Filosofie výchovy poukazuje na antinomický charakter výchovy a vyzdvihuje termín *erós*, který vnímá jako hnací sílu pedagogického procesu. Psychoanalýza se zaměřuje na psychické aspekty pedagogického vztahu a varuje před bezprostředním sblížením učitele a žáka. Práce spočívá v analýze odborné a populární literatury, ve které je pedagogický vztah traktován, dále potom Platónova díla *Symposion*, ve kterém definuje sókratovský pedagogický vztah.

klíčová slova: pedagogický vztah, filosofie výchovy, psychoanalýza, Sókratés, Symposion